

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

กำลังสำคัญของศาสนา

ต่อไปนี้ท่านวันชัยจะเป็นกำลังของศาสนาองค์หนึ่ง เราพูดขึ้นนี้ไม่มีสองถ้อย
ได้พูดแล้วนะ มาแป้วใจอยู่อันหนึ่ง คือมันกรรมอะไรก็ไม่รู้ ไปแบกภูเขาภูสั้งโหมทั้งลูก
เอวกำลังจะพังเห็นโหม วิ่งเข้าโรงพยาบาลเป็นบ้ออยู่เวลานี้ นี่อันหนึ่งเป็นการตัดทอน
การทำประโยชน์ให้โลก ทางด้านจิตใจท่านดีมีหลักร้อยเปอร์เซ็นต์เลย มาเสียตรงนี้ช
มันกรรมอะไรนา เราก็โมโหเราอยากจะให้ไปแบกภูเขาลูกฟากจังหวัดหนองบัวอีก ถ้า
ยังไม่พอการแบก ไปบอกท่านวันชัยด้วยนะ ถ้าลูกเดียวไม่พอให้ไปแบกลูกนั้นอีก บอก
ว่าหลวงตาท่านสั่งให้แบกลูกที่ฟากจังหวัดหนองบัวทางโน้นอีก ให้บอกอย่างนั้น

วัดป่าภูสั้งโหม ทองคำ ๒ กิโล ๒๖ บาท ๖๗ สตางค์ เงินไทยสองหมื่นบาท เงิน
ดอลลาร์ ๔๒๐ ดอลลาร์ เงินฝรั่งเศส ๑,๐๐๐ ฟรังก์ เงินอังกฤษ ๑๐ ปอนด์ เงินอังกฤษ
มันเก่งนะมาเหยียบหัวเรา หน้าไหนมา ตีนไหนมา ๆ มาเหยียบหัวเมืองไทยเรา เราเจ็บ
แสบนะ เจ็บแสบแทนพี่น้องทั้งหลายชาวไทยเรา เพราะฉะนั้นมันถึงได้เผ็ดร้อนล่ะช
พวกเงินเหรียญเข้ามาที่ไหน ๆ มาเหยียบเมืองไทยไปทั้งนั้น เงินนั้นเหยียบเมืองไทยไป
ทั้งนั้น ที่ไหน ๆ มามาเหยียบแต่หัวเมืองไทย ทำไมหัวเมืองไทยถึงต่ำเอาหนักหนานะ ไม่
มีแก้ใจบ้างเธอ เงยหัวขึ้นดุมันช พืดให้มันหงายหมาลงทะเลหนุน ทำไมมันตีนสูงนัก
เรามีหัวใจเราต้องพืดกันอย่างนั้นช พืดตัวขึ้น เงินมาที่ไหน ๆ มีสูงกว่าเราทั้งนั้น ๆ มัน
น่าเจ็บใจ พิจารณาให้ตีพี่น้องชาวไทย ออย่าอยู่แบบจิต ๆ จาง ๆ เฉื่อย ๆ ซา ๆ นะ

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ใครจะฉลาดแหลมคมเข้มแข็งยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า
ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ นี้ ทำไมเราถึงเชื่อซ่า ๆ มันเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า เป็นชาวพุทธ
ได้ยังไง น่าคิดมากนะเวลานี้นะชาวไทยเรา เรารู้ไหมว่าเวลานี้ชาติไทยเรากำลังฟื้นฟูขึ้น
ด้วยศาสนา สมกับนามที่ว่าเราเป็นชาวพุทธ จำให้ตีตรงนี้ ออย่าเยอหยิ่งจองทอ ออย่า
พองตัว ออย่าอวดกล้ำใส่เมืองไทย ด้วยกิเลสตัวเก่ง ๆ ที่มันทำลายชาติไทยเราเรื่อยมา
เวลานี้ เอาไปพิจารณาชิตตรงนี้นะ

นี่การนำชาติเห็นใหม่นี้ ด้วยศาสนานะ เรามานานี่เราเอาศาสนามานำ เราไม่ได้
มาเป็นคนขอทานผู้ใดนะ เรามานำด้วยความเมตตาสงสารเต็มที เอาศาสนาพระพุทธ
เจ้ามา ทูนศาสนาท่านมาประกาศสอนพวกเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ให้ต่างรู้เนื้อรู้ตัว ออย่าขัด
ออย่าแย้งออย่ากีดออย่ากั้นกันลูกชาวพุทธ เมืองไทยทั้งชาติเป็นสมบัติของเราทุกคน อะไรที่
จะมาแตะต้อง อะไรก็ตามมาขัดมาขวางเมืองไทยเรา ให้ต่างคนต่างปิดออกทันที ๆ นั้น
เรียกว่าลูกชาติไทยลูกชาวพุทธนะ มาเตะมาถีบมายันกันนี้ใช้ไม่ได้เลย เด็กอมมือเขาก็

ไม่ทำ เราเป็นผู้ใหญ่ เฉพาะอย่างยิ่งการปกครองบ้านเมือง วงราชการงานเมือง ให้ระวัง อันนี้ให้มาก เสียมากจริง ๆ เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงคือภัยประเพณี วิธีการอย่างนี้ว่าจั้นเลย อย่าให้มีในเมืองไทยของเรานะ

ให้ต่างคนต่างตะล่อมเข้ามาซิ คิดดูซิเราจะทำแกงหม้อหนึ่ง ผักอยู่โน้น หนุ่ยอยู่โน้น ปลาอยู่โน้น พริกอยู่โน้น แล้วมันเป็นแกงได้ยังไงพิจารณาซิ ครั้นจะเก็บเข้ามาเป็นแกง คนนี้จับถีบออกไปข้างนอก คนนั้นจับโยนออกไปข้างนอก สุดท้ายไม่มีแกง มีแต่เน่าเฟะเปล่า ๆ สิ่งเหล่านั้น ที่นี้เมืองไทยเรากำลังเก็บหอมรอมริบ กำลังความสามารถ ความเสียสละเข้ามารวมตัวกัน ๆ ความเห็นความรักชาติเป็นอันเดียวกัน รวมเข้ามา ๆ เพื่อให้เป็นแกงสำเร็จรูปขึ้นมาโดยสมบูรณ์ รับประทานได้โดยสะดวก เราต้องรวบรวมกันอย่างนั้นซิ ต่างคนต่างตะล่อมถีบ ต่างคนต่างยันกันนี้ เหมือนกับว่าอาหารที่จะมาทำครัว ถูกจับโยนไปโน้นไปนี่ ไม่เป็นประโยชน์ สุดท้ายเน่าเฟะไม่เกิดประโยชน์นะ

นี่อันใดที่เป็นข้าศึกต่อชาติไทยของเรา ให้พากันพิจารณาให้มาก เรียนมาสูงเท่าไรต้องพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลตามภูมิที่เราเรียนมาสูง นี่เวลานี้กำลังรวบรวมกำลังของชาติไทยเราทุกด้านทุกทาง เริ่มแต่ความรักชาติ ความสงวนตัว หนุ่ยมันยังรักชาติของมัน เห็นไหมล่ะ พอสู้มันสู้ชนะหนุ่ย ไม่พอสู้มันแพ้ เวลาที่เรากำลังพอสู้อยู่เต็มที่แล้ว เราเป็นลูกชาวพุทธ ด้วยความรักชาติของเรา เราเป็นหนูเต็มตัว ชาติไทยเต็มตัว รักชาติเต็มตัว ใครมายุ่งไม่ได้ นะ อะไรที่จะเป็นการทำลายชาติแล้วให้พากันปิดออกทันที ๆ อย่าก็คิดอย่าขวางอย่าขัดอย่าถ่วงกัน ชาติไทยของเราจะจมได้ นะ อย่าอวดดีอวดดี เหล่านี้มีแต่ความเลวร้ายทั้งนั้น อันไหนไม่ดีให้พังมันลงไป อันไหนดีให้รวมกันเข้ามา

ความรักชาติเป็นหลักสำคัญมาก หนุ่ยเขาก็รักชาติหนุ่ยเขา มดง่ามเขารักชาติของเขา พิจารณาซิ ไต่ยั่วเย้ย ๆ รุมกันไปด้วยความสามัคคี มดง่ามดูเอาซิ เขาสามัคคีกัน ไหมมดง่าม เดินรวมตัวกัน พวกที่ชนของไปท่ามกลาง เราไปดูนะ พวกชนอาหารไปตรงกลาง พวกที่รักษาเหตุการณ์นี้อยู่ข้างนอก พวกนี้รักษาเหตุการณ์ พวกชนอาหารชนไปตรงกลาง ๆ เรียกว่าไปด้วยความปลอดภัยไม่ต้องระมัดระวังอะไร เพราะพวกรักษาการของเขามีอยู่แล้ว มดง่ามอยู่สองฟากนี้รักษาตลอด พวกนี้ชนอาหารไปเรื่อย ๆ ถึงรู้ ๆ เขา เราตามดูขนาดนั้นนะ อ้อ นี่สัตว์เขาก็รักชาติของเขาอย่างนี้ สมบัติของเขาที่กำลังชนกันไปเพื่อส่วนรวมนี้เขาระวังสองด้าน นั่นพิจารณาซิ

เมืองไทยของเราเป็นยังไง มันสู้มดง่ามไม่ได้นะเวลานี้ นะ เขารักชาติของเขา อันใดที่เป็นสมบัติส่วนกลางเขาต่างคนต่างรักต่างสงวน แล้วพวกที่รักษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมาทำลายสมบัติของชาติบ้านเมืองนี้ ก็เหมือนมดง่ามที่อยู่สองฟาก เขาระมัดระวังรักษา เป็นยังไง เามาเป็นคติธรรมสอนเราบ้างซิ ถ้าจะเป็นชาวพุทธอย่างที่ว่า อย่ามา

พูดแต่ปากนะ มันน่าคิดเอามากนะ นี่ละดูเอาเรื่องมดง่าม เอามาเทียบกับการรักษาชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราเทียบกับมดง่ามทั้งฝูงเต็มประเทศไทยของเรานี้ สมบัติเงินทองข้าวของทุกสิ่ง คืออาหารของชาติไทยเรา ให้ต่างคนต่างระมัดระวัง ต่างคนต่างรักษา ต่างคนต่างชวนช่วยมาช่วยกัน อย่าต่างคนต่างชนออก ต่างคนต่างทำลาย จะฉิบหายนะ มดง่ามเขาไม่ได้ทำอย่างนั้น ชนลงไปในรู นั่นละที่รวมของเขา พวกเราก็ต้องเป็นอย่างนั้นซิ

อยู่กับโลกก็ต้องเป็นโลกโดยศีลธรรมเข้าเคลือบแฝงตลอด ๆ ถ้ามีแต่โลกล้วน ๆ พัง เรายังมีโลกอยู่ในหัวใจกิเลสอยู่ในหัวใจ ต้องมีธรรมเป็นเครื่องเยียวรักษา รักษาชาตินี้คือธรรมประเภทหนึ่ง เราไม่ใช่สัตว์ แม้แต่สัตว์เขายังรักษาชาติของเขา เราอยู่ในโลกอันนี้ซึ่งเหมือนกันกับสัตว์ทั้งหลาย เราก็ต้องทำตัวของเราเป็นเหมือนอย่างนั้นซิ เขารักษาชาติเราต้องรักษา เขาสงวนสมบัติของชาติ เราต้องสงวนสมบัติของชาติ อย่าทำลายสมบัติของชาติ นั่นมันถึงถูก นี่ละประเพณีของโลกของคนมีกิเลสต้องปฏิบัติกันอย่างนี้ และต้องมีธรรมเคลือบแฝง ๆ ไปในตัว

นี่เราสอนโลกเราก็สอนอย่างนี้แหละ เพราะเราอยู่กับโลกจะว่ายังไง พ่อแม่ของเราก็เป็นโลก เกิดมาในโลกและเกิดมาในเมืองไทย ก็เป็นคนไทยด้วยกันเต็มโลกเต็มสงสาร แล้วทำไมคนไทยจะไม่รักษากัน มีใครจะมารักษาให้มีไหม ไม่มีนะ อย่าหวังพึ่งเขาละ เราต้องเป็นตัวของเราทุกคน ๆ ให้ช่วยกัน ต่างคนต่างเป็นหูเป็นตาอย่าทำลายอย่าจืดจางนะจิตใจ ให้ต่างคนต่างสงวนต่างรักษา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วชาติไทยของเราแข็งแรงแรงไม่ต้องสงสัย ศาสนาเอาขึ้นไม่ได้ไม่มีใครเอาขึ้นได้แหละ ฟันจากสิ่งที่เลวทรามต่ำช้า ศาสนาเอาขึ้นไม่ได้ไม่มีในโลกนี้ ให้พากันนำเอามาใช้นะ

เวลานี้กำลังเอาศาสนาออกประกาศสอนโลก ชะล้างสิ่งที่สกปรกทั้งหลาย เราถึงบอกว่าเวลานี้กำลังธรรมออกสนาม บอกแล้วนี่นะ ห้ามไม่ให้ตัด ทิว ทุกกิริยาทำทางที่แสดงออกชุ่มเสียงต่าง ๆ อย่าตัด บอกตรง ๆ เลย นี่คือกิริยาของธรรมล้วน ๆ กิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายจะไม่มีเข้าแทรกเลย มีแต่พลังของธรรม พลังของจิต พลังของเมตตาธรรมล้วน ๆ ออกมาช่วยชาติไทยของเราเวลานี้ ใครจะตื่นเนื้อตื่นตัวให้ตื่นนะ นี่ละเราปฏิบัติต่อโลกด้วยความเมตตาเราทำอย่างนี้

สำหรับตัวของเราเองเราบอกแล้ว เราไม่มีอะไรแล้วในโลกนี้เราพอแล้ว เต็มหัวใจมาได้ ๔๙ ปีได้ประกาศบ้าง ๆ มาแล้วนี่ เราไม่เคยสนใจกับเรื่องสมมุติ สามแดนโลกธาตุนี้เราปล่อยหมดแล้ว สิ่งในโลกไม่เห็นที่เราวิตกวิจารณ์เวลานี้จนขนาดถึงว่า มีแต่เราดูหัวใจโลก เปิดออกหมด จวนจะตายแล้วนะ แต่ก่อนเราเปิดที่ไหน ไม่เคยเปิดนะ เพราะไม่เคยหิวโหย ธรรมไม่หิวโหย นี่เหตุการณ์ที่จะควรเปิดให้เป็นประโยชน์แก่โลก

ของเรา ชาวพุทธของเรา เราก็เปิดออกมาเพื่อให้เป็นประโยชน์ จึงเปิด เรापอมาแล้ว เป็นเวลาดั้ง ๔๙ ปีเราเปิดที่ไหน ไม่เคยมี ก็เพิ่งมาออกปี ๔๑-๔๒ นี้เพื่อประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา เปิดออกหมดเลยไม่ใช่ธรรมดา ยิ่งจวนตายเท่าไรยิ่งเร่งเครื่อง ดีไม่ดี นิวเคลียร์นิวตรอนลงปึ้งเลยจะว่าไง เอาสุดขีด นิวเคลียร์นิวตรอนก็เพื่อกู้ชาติไม่ใช่เพื่ออะไรนะ นิวเคลียร์นิวตรอนเขาเพื่อทำลาย ของเราเพื่อกู้ มันต่างกันนะ

นิวเคลียร์นิวตรอนของธรรมกับนิวเคลียร์นิวตรอนของโลกพิณาศมันต่างกันนะ เข้มแข็งเท่าไร ดุดันเท่าไร ยิ่งหนุนขึ้น ๆ ให้พากันเข้าใจนะ อย่างอนใจทุกคน ชาติไทยของเราไม่ใช่ชาติจิตจางว่างเปล่า ชาติเป็นชาติศาสนาแก่นอยู่นี่ละ ทั่วโลกนี้ไม่มีใครนับถือศาสนาพุทธยิ่งกว่าชาติไทยของเราซึ่งเป็นศาสนามืดเลอที่สุด ไม่มีวาสนาเกิดมาพบแล้วมันก็ไม่สนใจ เหมือนหนอนนั่น มันก็ป็นปายอยู่กับกองมูลรกกองคูด ทองคำทั้งแท่งที่จะไปซื้อเอามูลรอกองคูดมาถมหัวมันเพียงเล็บมือเดียวเท่านั้น ได้ทองคำเล็บมือเดียวไปซื้อเอามูลรอกองคูดมาถมหัวหนอนก็ได้ แต่หนอนมันไม่เห็นสำคัญยิ่งกว่าที่มันป็นปายอยู่นั้น อันนั้นมันว่าสำคัญมาก มันไม่เห็นทองคำที่จะเอามาพอกพูนหัวมันให้เป็นประโยชน์แก่มันอะไรกันนะ

นี่ละอย่าให้จิตใจเป็นมูลรอกองคูด อย่าป็นปายกับความตระหนี่ถี่เหนียวความเห็นแก่ตัว ความกีดความกันความเป็นกักเป็นเหล่าเป็นนั่นเป็นนี่ใช้ไม่ได้นะ ทำลายชาติทั้งนั่นสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ของดี ให้กลมกลืนกันเข้าเป็นสามัคคี เราเป็นชาติไทยนี่นะ อะไรจะดียิ่งกว่าความสามัคคี หล้าเส้นหนึ่งเด็ดขาดทันที สองเส้นเข้ามาเด็ดขาดยาก สามเส้นเข้ามาเด็ดขาดเข้าไป พัดเข้ามาเป็นมัด เอ้า เด็ดชิตเด็ดไม่ขาด นี่เหมือนกัน คนนั้นก็สามัคคี คนนี้ก็รักชาติ รวมกันเข้า ๆ เป็นหล้าเส้นหนึ่งสองเส้นเข้ามา ใครมาทำลายไม่ได้จะไปพิจารณาซิ นี่ละความสามัคคีแข็งแกร่งอย่างนั้นละให้ดูเอา เทียบให้เห็นแล้วว่า หล้าเส้นหนึ่งเด็ดขาดปึ้งทันทีเลย สองเส้นเด็ดขาดยากเข้าไป ๆ มัดเข้ามาเป็นมัดแล้วเด็ดไม่ขาด

นี่ของเราก็เหมือนกัน ต่างคนต่างรักชาติ ต่างคนต่างเสียสละเพื่อชาติของตน ๆ ต่างคนต่างมีแก่ใจต่อกันเมตตา กัน เห็นอกเห็นใจกัน แล้วอยู่ด้วยกันได้ทั้งนั้นละชาติไทยของเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ท่านสอนอย่างนี้ละ นี้เอาธรรมพระพุทธานุเจ้ามาสอนให้พากันเข้าใจเอานะ นอกจากนั้นเป็นภัยทั้งนั้น มันเป็นภัยต่อโลกเรามาไหนเท่าไร เมืองไทยจะจมอยู่เพราะอะไร พิจารณาซิ เพราะสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย เวลาที่กำลังทำหนังสือเลวร้าย ชะล้างสิ่งเลวร้ายอย่าให้มีในประเทศไทยของเรา ใครอยู่จุดไหน ๆ ให้ทำงานเพื่อส่วนรวม ๆ อย่าทำลายส่วนรวม มันผิด มันจะทำลายชาติของเรานะ ให้ต่างคนต่างระมัดระวังให้มากทุกคน ระวังทุกคน

ไม่ว่าส่วนบุคคล ไม่ว่าจะส่วนรวม ไม่ว่าจะวาระการงานเมือง เพื่อชาติไทยทั้งนั้น ให้ต่างคนต่างระมัดระวัง ต่างคนต่างเข้มงวดกวดขัน กวาดสมบัติเงินทองเข้ามาหนุนชาติไทยของเรา นี่ถึงถูกต้องนะ เงินทองของเราไม่สำคัญยิ่งกว่าชาติของเรา มีในกระเป๋า ก็มีเออะน่า ถ้าลงชาติไทยจมแล้วเงินในกระเป๋าไม่มีความหมาย ถ้าชาติไทยของเราแน่นหนามั่นคง ไม่มีก็ชุกหัวนอนที่ไหนได้ทั้งนั้นในชาติไทยของเรา ไปที่ไหนขอกินกันได้เป็นไรไป ชาติไทยของเราเป็นชาติชาวพุทธ ไม่พากันอดตายละนะ ให้กินกินจนได้นั้นแหละ จำเอาดี ๆ นะทุกคน ๆ

เราเป็นห่วงมากจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา คิดดูซิธรรมเปิดออกเรื่อย ๆ จวนตายเท่าไรยิ่งเปิดออก ๆ เปิดเพื่อโลกเพื่อสงสารนะ เราไม่ได้เปิดเพื่อเรา เราพอทุกอย่างแล้วเราไม่เปิด ไปเมื่อไรความเป็นความตายสำหรับเรานี้ น้ำหนักเท่ากัน เป็นก็เท่ากัน ตายก็เท่ากัน ที่มีน้ำหนักมากกว่าคือความเป็นอยู่เวลานี้ก็เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองนั่นเอง ที่เราตะเกียกตะกายเวลานี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ เราไม่ได้ตะเกียกตะกายเพื่อเรา

อย่าเข้าใจว่าเราเป็นคนขอทาน ว่าเป็นหนูตัวหนึ่ง อึ่งตัวหนึ่ง ไปหาขอทาน แล้วพวกกิเลสตัณหากองทัพใหญ่ ๆ มันเยอหึงจงหอง มันมาเหยียบธรรมเป็นของขอทานไปนะ นี่พวกนี้พวกจะทำลายชาติ พวกเยอหึงจงหองนี่นะ พวกเก่ง ๆ นี่พวกจะทำลายชาติเวลานี้ มันอยู่ในหัวใจใดให้พิจารณาหัวใจเจ้าของ อยู่ในบุคคลใดให้รีบกำจัดมันออก อยู่ในวงการใดให้รีบกำจัดออก เอาออกให้หมดแล้วชาติไทยของเราจะสง่างามขึ้นมา ไม่ต้องไปหาความเจริญมาจากไหน เพราะชาติไทยของเราเองเป็นคนทำความเสื่อมแก่ชาติไทยของเรา เราเป็นคนอุ้มชูขึ้นมาเองด้วยการแก้ไขตัดแปลงตัวเอง ทำไมจะเป็นไปไม่ได้ พอเข้าใจแล้วนะ พูดแล้วมันโมโห ได้ทองมาสองสามกิโลก็เลยลืมนี่วันนี้เลยลืมนี่สองสามกิโลไปละวันนี้

ให้พากันเข้มแข็งต่อไป อย่าอ่อนนะ ชาติไทยของเราจะขึ้นได้โดยศาสนา พูดอย่างเด็ดเลย อย่างอื่นขึ้นไม่ได้ เด็ด ตรงนี้เด็ดมากทีเดียว เราได้พยายามสละชีวิตออกมาเพื่อชาติของเรา เราจึงต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว เปิดให้เต็มพุงทีเดียวทุกอย่าง เพื่อจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เราเปิดหมดไม่มีเก็บไว้เลย เปิดออกเรื่อย ๆ ให้เข้มแข็งนะ เวลานี้เราก็เห็นผลแล้วนี่นะ ทุกสิ่งทุกอย่างรอบบ้านรอบเมืองของเรา รู้สึกว่าหย่อนยานลง ๆ คลี่คลายกันออก ผ่อนผันสั้นยาวเขาก็ผ่อนผันสั้นยาวให้พวกเรา เพราะเขาหวังรายได้จากเรา

เวลานี้เรากำลังช่วยชาติเขาก็มีหวัง เขาก็ต้องผ่อนผันสั้นยาวให้เรา แต่ก่อนมัดคอ ๆ เลยจนจะกระดิกไม่ได้ เวลานี้ค่อยคลี่คลายออกไป เราทราบมาจากวงการเรียบ

ร้อยแล้ว ทุกอย่างค่อยคลี่คลายออกไป นี่เห็นผลอยู่อย่างนี้จะว่าไง นี่ละผลของศาสนา ความรวบรวมความสามัคคี ความรักชาติ ความเสียสละ นี่ละเป็นสิ่งที่ทำให้ชาติไทยของเราให้คลี่คลายออกทุกอย่าง ๆ แน่นหนามั่นคงขึ้นได้ ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ทุกคน

เราพูดถึงเรื่องท่านวันชัย ท่านวันชัยแต่เดิมจริง ๆ ท่านเถลไถลไปตาม ประสีประสา ไปอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานหลวงปู่่มั่นนั่นนะ เผอญเราตกลงกับหมอจิ้นเขาตรวจโรคของเรา เราเลยไป ไปก็ไปพบท่านวันชัยอยู่ที่นั่น ถามเหตุถามผลถามอะไร ๆ ไม่ได้เรื่องได้ราว ไปแบบว่าว่เชือกขาดบนอากาศ มีแต่จะหัวปักทำเดี๋ยว ถามเหตุถามผลต้นสายปลายเหตุอะไร จะไปยังไงมายังไงก็ไม่ได้เรื่องได้ราว เราก็เลยว่ ถ้าอย่างนั้นก็ให้ไปอยู่วัดป่าบ้านตาดเสีย เราเคยบอกใครเมื่อไรอย่างนี้ คำนี้เราไม่เคยบอกใครนะ มีแต่ปิดออก ๆ เราให้เข้ามาเมื่อไร ก็มีแต่ท่านวันชัย ถ้าอย่างนั้นก็ไปอยู่วัดป่าบ้านตาดเสีย ท่านก็ตามมาอยู่กับเรา จึงเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ เป็นบ๊ออะไรไปแบกภูเขาลูกหนึ่งจนหลังหัก เราบอกว่ ถ้ายังไม่พอให้ไปแบกอีกฝากจังหวัดหนองบัว ว่างั้นซี มันหักตายนูน เราก็หวังว่จะฟังท่านวันชัยนี่องค์หนึ่ง แต่ก่อนเราก็หวังท่านสิงห์ทองพอทที่จะทำประโยชน์ให้ส่วนรวมได้

เรื่องนิสัยวามันต่างกันนะคนเรา เพราะฉะนั้นในครั้งพุทธกาลท่านจึงตั้งเอตทัคคะ คือเลิศไปคนละทาง ๆ ความบริสุทธิ์นั้นเหมือนกัน แต่อำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารที่ทำความปรารถนามานั้นต่างกัน คนนี้หนักไปทางนั้น คนนั้นหนักไปทางนั้น เวลาความปรารถนาสมบูรณ์แล้วก็ต้องเด่นกันคนละทาง ๆ ไป นี่ละสาวกที่พระพุทธเจ้าทรงตั้งเองเป็นเอตทัคคะให้เลิศคนละทาง ๆ ไป ก็ต้องเป็นแบบเดียวกัน ก็ต้องมาตามรอยกัน ใครก็ต้องมีวาสนาบารมีต่างกัน ๆ มาตามความปรารถนาของตน ๆ นั้นแหละ เวลาสำเร็จประโยชน์คือจุดสุดยอดแล้ว กิ่งก้านสาขาดอกใบมันจึงต่างกัน กิ่งก้านสาขาดอกใบไม่เหมือนกัน ต้นเป็นต้นใหญ่คือความบริสุทธิ์ หมายถึงต้นใหญ่ กิ่งก้านสาขานำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารกว้างแคบหนาบางขนาดไหนมากน้อยเพียงไรนั้น จะขึ้นอยู่กับวาสนา เรียกว่กึ่งก้านของต้นใหญ่ เพราะฉะนั้นคนเราจึงไม่เหมือนกัน

อันนี้เราก็ได้พูดกับท่านสิงห์ทองด้วยนะ เอ้อ สิงห์ทอง นี่เวลาผมตายให้ท่านเผาศพผมนะ ถ้าหากว่ท่านตายผมจะเผาศพท่าน บอกอย่างนี้นะ เราก็วางใจว่ท่านสิงห์ทองจะพอททำประโยชน์ให้โลกพอสมควร แล้วสุดท้ายท่านสิงห์ทองตายเราเลยไปเผาศพท่านสิงห์ทอง ขาดกำลังที่จะทำประโยชน์แก่โลกไปทางหนึ่งนะ ชี้ตรงไหนมันผิดที่ไหนวะ ถ้าลงได้ชี้แล้ว พิจารณาเต็มหัวใจแล้วค่อยชื้อออกมานี่วะ ไม่ได้พูดลุ่มลุ่มห่า ไม่ว่าทางดีทางชั่วพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยชื้อออกมา ๆ

การทำประโยชน์ให้โลกมันก็ตามนิสสัยวาสนา ในครั้งพุทธกาลก็พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ อัครสาวกข้างซ้ายข้างขวา เป็นเอกในการทำประโยชน์ให้โลก จากนั้นก็ เลิศไปคนละทาง ๆ แต่ทั้งสององค์นี้เลิศกว่าเพื่อน เด่นมาก แล้วก็ไปอัครสาวกข้าง ซ้ายข้างขวาด้วย เป็นมาอย่างนั้นจะว่าไง อย่างพระอัญญาโกณฑัญญะ พระพุทธเจ้าก็ ทรงตั้งเอตทัคคะให้เลิศในทางหนึ่ง พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นปฐมสาวกที่ได้รู้ธรรม เห็นธรรมก่อนใครในพุทธศาสนาของเรา ทีนี้เวลาท่านบรรลุธรรมแล้ว ท่านเป็น รัตตัญญู คือรู้ราตรีนาน ผ่านโลกผ่านธรรมมานาน แผลออกแล้ว เห็นเหตุการณ์มานาน ได้รับเอตทัคคะว่าเป็นรัตตัญญู

ทีนี้เวลาท่านสำเร็จพระอรหันต์เป็นปฐมสาวกของพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านไม่ได้ไป ทำประโยชน์ให้ใครนะ ดูว่ามีหลานคนหนึ่งพระปุลณมณฑานีบุตร เป็นเอตทัคคะทาง ธรรมกถึก เป็นนักเทศน์ ดูเหมือนมีหลานคนเดียวเท่านั้น สำหรับองค์ท่านเองไปอยู่ใน ป่าในเขตตลอด แล้วไปอยู่กับข้าง ๑๒ ปี ซ้ำอุปถัมภ์อุปฐากตลอดเวลา จนกระทั่งถึง เวลาที่จะปรินิพพานแล้วก็มาทูลลาพระพุทธเจ้า อยู่ในป่าในเขาจะเอาอะไรมาข้อมผ้า ก็ มีแต่ดินแดงมาข้อมผ้าละซี ไม่มีอะไรข้อมผ้าก็เอาดินแดงมาข้อมผ้า

เวลามาทูลลาพระพุทธเจ้า พระหนุ่มเณรน้อยทั้งหลายเห็นก็รุมมาดู หลวงตานั้น มาจากไหน ดูสีผ้าเหมือนสียักซ์ สีแดง มาทูลลาพระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ได้เวลาแล้ว ถึงกาลแล้ว ท่านไม่ทำประโยชน์อย่างอื่นมากมาย แต่ทำประโยชน์กับสัตว์ในป่า เป็น คนละทางกัน ทีนี้พอท่านมาทูลลาพระพุทธเจ้าเสร็จเรียบร้อย ลงไปแล้ว พระเณรก็มาร ุุมพระพุทธเจ้า นี่หลวงตามาจากไหนดูสีผ้าเหมือนดังสียักซ์ พระพุทธเจ้ารับสั่งว่าอย่า พุดอย่างนั้นซี ถ้าเป็นอย่างหลวงตาบวันนี้ฟาดปากเลยจึงจะบอก แต่พระพุทธเจ้าท่านไม่ ฟาด ถ้าเป็นหลวงตาบวันนี้ปะเลย เป็นบ้าหรือปากนี้ เอาไปตัดเสียไปหาปากใหม่มา ปากนี้ใช้ไม่ได้ ตัดปากออกแล้วไปหาปากใหม่มาแล้วค่อยมาพูดใหม่ จะว่าอย่างนั้นนะ

แต่พระพุทธเจ้าท่านไม่ว่าอย่างนั้น อย่าพูดอย่างนั้นนะ นี่พี่ชายใหญ่ของเธอทั้ง หลาย นี่เป็นปฐมสาวกตั้งแต่เริ่มแรกที่เรตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ได้บรรลุธรรมเป็นองค์แรก ในเบญจวัคคีย์ทั้งห้า นี่พี่ชายใหญ่ของเธอ อย่าไปพูดอย่างนั้นซี พวกพระเณรเหล่านั้นก็ เลยอ้าปากฟัง ป่านนี้ไปหาดูซิมันยังอ้าปากอยู่หรือยังไงพวกนั้นนะ มันอ้าปากฟังอยู่นี้ มันับหรือยัง ไปหาดูซินะ ดูปากเขาแล้วให้ดูปากเราด้วย เดียวไปดูเขาก็จะอ้าปากอีก นะ มันหลายชั้น พวกบ้านี้บ้าหลายชั้น นี่หมายถึงเอตทัคคะ

นี่ก็หวังท่านวันชัยนี้ละองค์หนึ่ง แต่ธาตุขันธ์เครื่องมือใช้มันก็ไม่อำนวยเสียซี ธาตุขันธ์นี้เป็นเครื่องมือ ธาตุขันธ์นี้มีวัย ใจ ธรรม ไม่มีวัย แต่อาศัยธาตุขันธ์ที่มีวัยเป็น เครื่องมือมันก็ต้องชำรุดไปตาม ๆ กัน เมื่อธาตุขันธ์แสดงออกไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

แล้วธรรมก็ออกไม่ได้ ธาตุชั้นไปไม่ได้ธรรมก็ออกไม่ได้ อยู่เท่านั้นเอง นี่ธาตุชั้นก็ไม้อำนวยเลยลำบากลำบาก

ผู้ที่รู้ผู้ที่เป็นอย่างนั้นก็ยังมี แต่อ่านาจาวาสนาของคนเรามันต่างกัน อย่างที่กล่าวแล้ววตะกัณฑ์ ที่จะทำประโยชน์ต่อส่วนรวมสมมุติทั้งหลายมากมายน้อยมันต่างกัน ถึงความบริสุทธิ์จะเหมือนกันก็ตาม แต่นิสัยวาสนาไม่เหมือนกัน นิสัยวาสนาเกี่ยวกับโลก ควรจะนำออกได้มากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับนิสัยวาสนา อย่างเราเองก็ไม่ทราบว่าจะวาสนาแบบไหนละ วาสนาตีปากคน อย่างอื่นไม่มี ถ้าตีปากคนนี้เร็วยิ่งกว่าแมว ดูซิตั้งแต่พระหนุ่มเณรน้อยไปทูลพระพุทธเจ้ายังคันมือแล้ว ยังจะฟาดปากเอาแล้ว พระพุทธเจ้าท่านไม่เห็นฟาด เรายังเป็นบ้าจะฟาดปากพระเณร ไปหาปากใหม่มาพูดใหม่ดูซินะ ปากนี้ใช้ไม่ได้

ก็เป็นมาอย่างนี้ละให้ได้ทำอย่างนี้ ไม่ได้คิดนะ กาลเดิมมันก็เป็นพื้นเพอยู่แล้วพูดให้มันเต็มศัพทก็คือว่า ตั้งแต่ลงจากเวทีมา ๒๕๙๓ เป็นปีที่หลวงปู่มั่นมรณภาพพอดี หมูเพื่อนเกาะเรานี้พริบเลยทันที ไม่มีปี่มีขลุ่ยนะ พริบเลยทันที ไม่ทราบว่าจะจ้อง ๆ มอง ๆ มาดูเราอยู่ตั้งแต่เมื่อไร ทั้ง ๆ ที่เราไม่เคยสนใจกับใคร คิดดูซิออกเที่ยวก็องค์เดียว ๆ ตลอด ใครจะมาเขียนประวัติเราไม่ได้นะ นอกจากที่เราเล่าให้ฟังจุดนั้นจุดนี้แล้วก็มาเขียนติดเขียนต่อ ที่จะให้รู้เรื่องราวว่าคราวนั้นองค์นั้นอยู่กับท่าน คราวนั้นองค์นั้นอยู่กับเรา ๆ ไม่มี เด็ดขนาดนั้นละ พี่น้องทั้งหลายฟังเอานะ องค์เดียว ๆ ประกอบกับหลวงปู่มั่นเสริมเสียด้วย ถ้าว่าไป ไปก็องค์ ไปองค์เดียว เอ้อ ขึ้นทันทีนะ ท่านมหาไปองค์เดียวละ ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ชี้นิ้วด้วยนะ

พวกพระเณรนั่งฟังอยู่นั้น ใครจะไป ร่มโพธิ์ร่มไทรใหญ่อยู่นั้นแล้ว แล้วเราก็ไม่เคยสนใจกับใครด้วย มาทราบเอาตอนพ่อแม่ครูอาจารย์มั่นมรณภาพ โธ พริบเลยทันที ถ้าเป็นมวยก็ไม่ได้ยกครู ถูกเขาต่อเลยแล้ว ถึงขนาดนั้น แล้วก็เรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้พูดถึงวาระมันที่ว่าลงจากเวทีนั้นก็หมายความว่า ลงจากเวทีเผาศพกิลีส นั้นลงจากเวทีแต่ไม่ได้ออกจากป่า อยู่ในป่า พระเณรหมดตลอด ก็สงเคราะห์พระเณรอยู่ในป่าในเขาเรื่อยมา ต่อมาก็ขยายตัวออกมา จนกระทั่งมาเอาโยมแม่บวช นี่เหตุที่จะเกาะติดหมดพอโยมแม่บวชใครที่ไหนก็เกาะติด แต่ก่อนเกาะไม่ติด เราอยู่ในป่าในเขา พอโยมแม่บวชก็เกาะติดพริบตั้งแต่บัดนั้น

ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาดมา การทำประโยชน์ให้โลกเราไม่เคยละ นี่ทำตามอัธยาศัยด้วยความเมตตาของเราเอง มีมาเท่าไรมากน้อยตลอดมาจนกระทั่งปานนี้ไม่เคยเก็บ มีเท่าไรทำมาเรื่อย ๆ ที่โครงการอย่างช่วยที่เห็นอยู่นี้ไม่มีในโครงการช่วยชาตินะ อยู่ในเรื่องของเราตามอัธยาศัยของเราคนเดียวตลอดมา ไม่ว่าจะสงเคราะห์สงหา

คนทุกชั้นคนจน ที่ราชการงานเมือง สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ โรงร่ำโรงเรียน ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล มีแต่ตามอัยยาศัยของเราทั้งนั้น ใครมาบริจาคมากน้อยเพียงไร ได้มาแล้วก็เอาออก ๆ ไม่มีคำว่าเก็บตลอดมา จนกระทั่งมาเจอเอาชาติไทยของเราจะล้มจะจมต่อหน้าต่อตา ทั้ง ๆ ที่เราก็คือคนไทยเหมือนกันมันก็อยู่ไม่ได้ เรื่องมันถึงได้ออกมาอย่างนี้เอง ก่อนจะออกนี้พิจารณาเสียจนอกจะแตกจะว่าไป

ตอนนั้นก็หัวเลี้ยวหัวต่อ โรคภัยภายในท้องมันก็จะไปของมัน เราก็มองหน้ามองหลังด้วยความเป็นห่วง ยังไงยังงั้น เวลานี้ชาติไทยของเรากำลังเป็นอย่างนี้ ทำยังไงยังงั้น พิจารณาหาช่องทางออก หารอบมันก็ไม่เจอ หาด้วยการพิจารณา ครั้นไปโล่งช่องนี้มันก็ปิดตรงนั้นเสีย โล่งช่องนี้มันก็ปิดตันช่องนั้น โล่งช่องไหนรอบตัวปิดตันรอบตัว เอ๊ จะทำยังไง มันไม่บริสุทธิ์ มันจะรั่วไหลแตกซึม ที่ว่าปิดตันคือรั่วไหลแตกซึม ออกไปนี่ปั๊บไปถูกปิดตันรั่วไหลแตกซึมตรงนั้น ๆ เอ๊ ทำยังไง หมุนไปหมุนมา เมื่อไม่มีทางไปจริง ๆ แล้วมันก็หมุนเข้ามาหาตัว นั่นเรื่องมัน พอหมุนหาตัวนี้ช่องโล่งเลย ถึงช่องไม่กว้างก็ตาม แต่มันโล่งทะลุถึงจุดหมาย เอ้า เอาช่องนี้แหละ ถึงจะแคบก็ตามถึงความปลอดภัย เป็นใช้ได้ทั้งนั้น มันจะกว้างเอง ก็ว่าอย่างนั้นละ เมื่อไหลทะลุ ๆ ไปเรื่อยมันจะกว้างเอง จึงได้นำตนออกมาเป็นผู้นำเรื่องมัน

แล้วก็เผชิญกับโรคนี้ หอมเทวดาคือหอมเต็ง เราไม่อยากพูดว่าหอมธรรมดานะ นี่หอมชะตาของชาติไทยเราจริง ๆ เราอยากพูดอย่างนี้ มันไม่ได้หวังแล้วนะ ถ้าเป็นเครื่องบินก็ลง ๘๐ % แล้ว หัวมันจ่อสนามแล้ว แล้วอยู่ ๆ หอมเต็งมาใส่ยาปั๊บติดฝั่งทันทีเลย พอติดฝั่งเราก็ตื่นเวทีพืดเลยตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปานนี้ แล้วมีหน้าซ้ำยังไม่เชื่อหอมเสียด้วยนะที่แรก ยังไม่ค่อยเชื่อหอม โรคเรานี้เป็นมาเท่าไร ตั้งแต่พรรษาสิบจนกระทั่งปี ๔๑ นานไหมท้อง เป็นมาตั้ง ๕๐ กว่าปี มันก็มาหนักเอาปีนี้ปีที่ช่วยชาตินี้แล้วก็มาถูกกับยาหอมเต็ง เรียกว่ายาหอมเทวดา พอหายแล้วเราก้ยังไม่เชื่อหอม

ที่แรกไม่เชื่อนะ เพราะมันเป็นมาเสียพอแล้วจนหมดหวังแล้ว ที่นี้มันมาติดขึ้นมา นี่จึงต้องถามหอม มันหายจริง ๆ เจียบ ๆ เอ๊ มันยังงั้น จึงถามหอม อ้าวนี่มันจะหายจริง ๆ เหรอหอม โรคนี้มันเป็นมาเท่าไรก็สิบปีแล้วนี่ มันจะมาหายวันหายคืนอย่างนี้เป็นไปได้หรือ เป็นไปได้ หาย เขาว่า เพราะอะไรว่ามา โรคชนิดนี้ผมเคยรักษามาเป็นร้อยคนแล้วหายทั้งนั้น เราก็งง เออ โรคเรานี้มันจะเป็นโรคเทวทัตมาจากไหนนา โรคเขาเป็นอย่างเดียวกันทุกกระเบียด เวลาเขามาเล่าให้ฟังนะ เป็นแบบเดียวกันหมด

เพราะฉะนั้นเราถึงยอมรับ เอ้า รักษาหอมนี้ หอมนี้เป็นคนสุดท้ายของเรา ถ้ารักษาหอมนี้หายไม่หายก็ปิดทันทีเลย ไม่ว่าจะยาว่าหอมปิดทั้งนั้น เราจะทำหน้าที่ตายอย่างเดียว เราจึงรักษาหอมนี้ มันก็ฟื้นขึ้นมาทันทีนะ หอมรับรองว่าหายแน่ เราก้ค่อย

เบาใจขึ้นเรื่อย ๆ มันก็ไม่เคยติดเคยตันนะจนกระทั่งปานนี้ จนปรกติ หายเจ็บหมดเลย ถึงว่าเป็นฤทธาศักดานุภาพแห่งดวงชะตาของชาติไทยเราจริง ๆ ไม่งั้นเรานำชาติไม่ได้แล้ว จึงได้ติดขึ้นมาจนกระทั่งบัดนี้

นี่ก็เป็นดวงชะตาอันหนึ่ง เป็นปาฏิหาริย์นะ เราเรียกตอนนี้ว่าหมอบเทวดาหมอบปาฏิหาริย์ โรคเราก็เลยกลายเป็นโรคปาฏิหาริย์ไปด้วย ก็ได้หมอบดี เราเองก็เลยเป็นคนปาฏิหาริย์ไปด้วย นี่ละเดี๋ยวนี้มันจึงไปปาฏิหาริย์ตีโน้นตีนี้ละซิ มันได้ปาฏิหาริย์มาแล้ว เรื่องมันเป็นอย่างนั้นนะที่เราจะเปิดให้พี่น้องชาวไทยฟัง เราไม่ได้เปิดแบบโลกแบบสงสาร เราเปิดด้วยอรรถด้วยธรรมล้วน ๆ ออกช่องไหนมีแต่ความเมตตา ๆ เอาไปพิจารณาให้เป็นกำลังใจเพื่อชาติไทยของเรา ๆ เราจึงได้อุตสาหะพยายาม

นิวเคลียร์นิวตรอนก็มีแต่นิวเคลียร์นิวตรอนของธรรมทั้งนั้น ไม่ใช่นิวเคลียร์นิวตรอนทำโลกพินาสนะ นิวเคลียร์นิวตรอนของธรรมฟาดกิเลสพังต่างหากนี่นะ ข้าศึกคือกิเลสคือความทุกข์ความจน เอานิวเคลียร์นิวตรอนฟัดลง ต่างคนต่างพร้อมเพรียงสามัคคีรักชาติ เสียสละด้วยกัน นี่คือนิวเคลียร์นิวตรอนของชาติไทยเรา ให้จำเอานะ อันนี้ละมันจะลงฟาดความจนให้ลงทะเลหลวงได้ คือนิวเคลียร์นิวตรอนแห่งการเสียสละ แห่งความรักชาติของเราทุกคน ๆ

เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ